

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/16/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5315207815
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5315207815.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a členiek senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnom spore žalobkyne: L. V., rod. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom trvale V. G. C. č. X, zastúpenej splnomocneným zástupcom JUDr. Antonom Kupšom, advokátom so sídlom Y., ul. M. č. XX, proti žalovaným 1/ U. M., rod. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom trvale J. V. XXX/X, J. - K., zastúpená splnomocneným zástupcom Advokátska kancelária VARMUS, s.r.o., so sídlom Čadca, ul. Palárikova č. 83, IČO: 36863203, 2/ L. K., rod. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom trvale O., ul. J. č. XXX/XXB, 3/ V. K., rod. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom trvale E. - A. č. XX, 4/ B. K., rod. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom trvale E. - A. č. XXX, 5/ Z. K., rod. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom trvale E. - A. č. XXX, prechodne Y., ul. M. R. Z. č. XXXX/XX, 6/ N. O., rod. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom trvale XXX XX C., ul. O. č. XXX, Česká republika, 7a/ L. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom trvale Y. XXXX/XX, XXX XX U. - J., Česká republika, (právna nástupkyňa po pôvodnej žalovanej 7/ Z. O., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.X.XXXX), 8a/ N. K., rod. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom trvale A. - P., ul. J. R. č. XXX/X, prechodne V. G. C. č. XXX, 9/ I. V., rod. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom trvale V. G. C. č. XXX, (žalovaní 8a/ a 9/ ako právni nástupcovia po žalovanom 8/ B. K., rod. K., nar. XX.X.XXXX, zomr. XX.X.XXXX), 10a/ B. Z., rod. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom trvale E. - A. č. XXX, 10b/ M. E. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. V. M. XX, XXX XX R., Francúzsko, (žalovaní 10a/, 10b/ ako právni nástupcovia po pôvodnom žalovanom 10/ O. J., zomr. X.XX.XXXX), 11/ Q. C., rod. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom O., ul. V. č. XXXX/XX, 12/ M. Z., rod. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom trvale A. XXX, XXX XX Z., ČR, 13a/ K. J., rod. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom trvale V. G. C. č. XXX, 13b/ E. Z., rod. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom trvale E. - Z. C. č. XXX, 13c/ B. J., rod. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom trvale V. G. C. č. XXX (žalovaní 13a, 13b/, 13c/ ako právni nástupcovia po žalovanom 13/ B. J., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX), 14/ L. B., rod. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom trvale G. XXXX, XXX XX I. G. M., Česká republika, 15/ B. B., rod. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom trvale Y., ul. C. č. XXX/X, 16/ B. B., rod. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom trvale M., ul. M. W. č. XXXX/XX, 17/ Z. C., rod. B., nar. X.XX.XXXX, bytom trvale K. K. - O., ul. L. XXXX/X, 18/ Q. I., rod. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom trvale J., A. č. X, žalovaní 15/, 16/, 17/, 18/ zastúpení splnomocneným zástupcom Advokátska kancelária JUDr. Andrej Gara, so sídlom Bratislava, ul. Štefánikova č. 14, IČO: 30 850 436, 19/ B. I., rod. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. L. XX, XXX XX Z., Česká republika, 20/ M. C., rod. C., nar. XX.XX.XXXX, Y. XXX/XX, XXX XX U., Česká republika, 21/ RNDr. T. M., rod. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom trvale Y. č. XXXX, Y., o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, o odvolaní žalovanej 1/ proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 4C/237/2015-499 zo dňa 8. septembra 2020, takto

rozhodol:

súd v konaní p o k r a č u j e na strane žalovaných s dedičmi pôvodného žalovaného 3/ V. K., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom trvale E., A. č. XX. zomrelého dňa XX.XX.XXXX, ktorým sú O. Z., rod. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom trvale E., A. č. XX ako žalovaná 3a/, V. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E., A. č. XX ako žalovaný 3b/, N. K., rod. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z. G. C. č. XXX ako žalovaná 3c/, maloletá J. K., rod. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z. G. C. - Z. C. č. XXX, t.č. G. č. XX, XXX XX L., okr. Y. K., Česká republika, zastúpenou matkou Q. R., rod. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z. G. C. - Z. C. č. XXX, t.č. G. č. XX, XXX XX L., okr. Y. K., Česká republika ako žalovaná 3d/.

Rozsudok okresného súdu m e n í tak, že určuje, že nehnuteľnosť - parcela CKN č. 290/1 - orná pôda o výmere 1369 m2 vytvorená geometrickým plánom č. 46873376-22/2017 zo dňa 12.10.2017 Ing. B. O., E., A. č. XX, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou tohto rozsudku a ktorá je identická s časťou parcely EKN č. 5853/6 - trvalý trávny porast o výmere 1970 m2 zapísanej na LV č. XXXX k.ú. V. G. C. patrí do výlučného vlastníctva žalobkyne L. V., rod. I., nar. XX.XX.XXXX, V. G. C. č. X, občianky SR.

Žalobkyňa m á voči žalovanej 1/ nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 40 %.

Žalobkyni voči ostatným žalovaným nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

Slovenská republika m á voči žalobkyni nárok na náhradu trov štátu v rozsahu 100 %.

Žalobkyňa m á voči žalovanej 1/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

Žalobkyni voči ostatným žalovaným nárok na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Čadca rozsudkom č. k. 4C/237/2015-499 zo dňa 08.09.2020 určil, že nehnuteľnosť - parcela CKN 290/1 - orná pôda o výmere 1369 m2, vytvorená GP č. 46873376-22/2017 zo dňa 12.10.2017 Ing. B. O., E., A. XX, identická s časťou parcely EKN 5836/6 - TTP o výmere 1970 m2, zapísanej na LV č. XXXX, kat. úz. V. G. C., patrí do výlučného vlastníctva žalobkyne L. V., rod. I., nar. XX.XX.XXXX, V. G. C. X, občianky SR (výrok I.). Žalovanú 1/ zaviazal nahradiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 40 % vo výške, ktorá bude vyčíslená po právoplatnosti rozsudku VSÚ prvostupňového súdu do 3 dní od právoplatnosti uznesenia (výrok II.). Žalobkyni nepriznal právo na náhradu trov konania proti ostatným žalovaným (výrok III.). Žalobkyňu zaviazal nahradiť Slovenskej republike na účet Okresného súdu v Čadci titulom trov preddavkovaných štátom sumu 8,92 eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok IV.).

Rozhodnutie odôvodnil tým, že v pôvodnej žalobe zo dňa 20.8.2015 žiadala žalobkyňa určiť vlastnícke právo k nehnuteľnosti CKN č. 290/1 - orná pôda o výmere 1957 m2, vytvorenej geometrickým plánom č. 22/2011 zo dňa 21.12.2011 vyhotoviteľa Ing. T. R., Y. XXX, identickej s časťou parcely EKN č. 5853/6 - TTP o výmere 1970 m2, zapísanej na liste vlastníctva (ďalej len „LV“) č. XXXX katastrálneho územia (ďalej len „k.ú.“) V. G. C.. Uviedla, že je výlučnou vlastníčkou označenej nehnuteľnosti, ktorú získala dedením po nebohom B. V. (osvedčenie o dedičstve sp. zn. 16D/64/2013), ktorý bol otcom jej nebohého manžela B. V.. B. V. nehnuteľnosti nadobudol kúpnu zmluvou od svojho švagra B. K. na základe kúpno-predajnej zmluvy Čd 664/57, na základe čoho aj bol zapísaný do pozemkovej knihy. Nehnuteľnosti boli v prírode reálne podelené medzi pôvodnými spoluvlastníkmi Q. K., vydatou V., Q., L., B. K., Z. O., rod. K., a to do r. 1950. Tým je daný naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. Po tom, čo z vyjadrenia katastra nehnuteľností žalobkyňa zistila, že zahrnula do predmetu sporu aj nehnuteľnosť, ku ktorej už bolo určené vlastnícke právo na základe rozsudku sp. zn. 10C/21/85 v prospech Q. V., rod. K. žalobkyňa dala vypracovať znalecký posudok na zidentifikovanie tejto nehnuteľnosti a oddelenie od pôvodnej nehnuteľnosti. Doručila späťvzatie žaloby čo do rozdielu výmery a zmenu žaloby. Súd konanie zastavil v nadväznosti na ust. § 145 a nasl. zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „C. s. p.“ v časti týkajúcej sa parcely CKN č. 290/1 čo do rozdielu výmery 588 m2 a pripustil zmenu žaloby v nadväznosti na ust. § 139 a nasl. C. s. p. tak, že predmetom sporu bola žaloba na určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti CKN č. 290/1 - orná pôda o výmere 1369 m2 na základe nového geometrického plánu Ing. B. O.. Žalovaná 1/ ako právna nástupkyňa po Q. K. tvrdila, že nedošlo k reálnej del'be. Žalobkyňa neuviedla, ako získala spoluvlastnícky podiel od jej otca. Na základe osvedčenia o dedičstve sp. zn. 5D/458/2010 po nebohom otcovi získala spoluvlastnícky podiel 1/12-inu v spornom pozemku - parcele EKN č. 5853/6, a to dedením. Žalobkyňa nezdedila spornú nehnuteľnosť v celosti po nebohom B. V. nakoľko z osvedčenia o dedičstve po ňom sp. zn. 16D/64/2013 vyplýva, že zdedila spoluvlastnícky podiel pod B-10 v podiele 1/12-iny a bod B-11 v podiele 1/12-iny. Na ohliadke dňa 20.11.2015 žalovaná 1/ uviedla, že spornú nehnuteľnosť v minulosti užíval jej právny predchodca. V r. 1966 si postavil rodinný dom č. 2, ktorý je oproti na druhej strane cesty. Na spornej nehnuteľnosti v 70. rokoch, keď sa nasťahovali do rodinného domu, sadili zemiaky. Keďže sa nevedel so svojou sestrou Q. V., rod. K., dohodnúť, pretože im vytrhávala zo zeme zemiaky, tak to nechal tak a už viacej tam nesadil. K tvrdeniu, že nedošlo k del'be bola súdom dopytovaná od koho jej otec získal nehnuteľnosť, na ktorej má postavený rodinný dom a či táto nehnuteľnosť je tiež v spoluvlastníctve, pričom táto uviedla, že nehnuteľnosť dostal jej otec Q. K. od otca Q. K.. Nehnuteľnosť pod rodinným domom nie je v spoluvlastníctve. Žalovaná 1/ žiadala žalobu zamietnuť a priznať jej náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Žalovaní 2/ - 13/ vo vyjadrení k žalobe s touto súhlasili s tým, že výlučnou vlastníčkou je žalobkyňa ako právna nástupkyňa po uvedených právnych predchodcoch.

Súhlasili s tým, že došlo k reálnej deľbe v prírode do r. 1950. Vyjadrili sa tak, že aj oni a ich právni predchodcovia mali v prírode reálne vydelené svoje nehnuteľnosti, do ktorých si žalobkyňa a jej právni predchodcovia nerobili nároky. Ani ostatní žalovaní si nerobili nároky do predmetu sporu, ktorý bol reálne vydelený právnym predchodcom žalobkyne.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinami, výsluchom žalovaných aj na mieste samom, ohliadkou na mieste samom, znaleckým posudkom, geometrickým plánom. Po zrušení veci odvolacím súdom a to uznesením č. k. 8Co/260/2018-327 zo dňa 29.03.2019 pre odstránenie procesných väd vzhľadom na viazanosť záväzným právnym názorom, z ktorého nevyplýva, že by mal žalobu zamietnuť pre nedostatočný okruh strán konania, tak ako to tvrdil právny zástupca žalovanej 1/ (§ 391 ods. 2, 3 C. s. p.) okresný súd konštatoval, že keďže nedošlo k zmene skutkového stavu, rozhodol totožne a v nasledovnej časti prebral po skutkovej a právnej stránke odôvodnenie prvostupňového súdu. V hmotnoprávnej a vecnej rovine nebolo totiž napadnuté záväzným právnym názorom odvolacieho súdu. Sporná nehnuteľnosť CKN č. 290/1 je identická s časťou parcely EKN č. 5853/6 - TTP o výmere 1970 m², zapísanej na LV č. XXXX k.ú. V. G. C. (predtým PKN č. 5853/6). Právni predchodcovia žalobkyne boli do pozemkovej knihy zapísaní v ideálnych spoluvlastníckych podieloch, ale v hmotnoprávnej rovine išlo už o užívanie na základe skutočnej deľby a držby do r. 1950. Aj z vyjadrenia svedka - geodeta je zrejmé, že už pozemková mapa, ktorá predchádzala mapu EN pred THM, zamapovala skutočnú reálnu deľbu a držbu a následne podľa vyjadrenia katastra nehnuteľností aj mapa EN pred THM. Rovnako vypovedali aj ostatní žalovaní a svedkovia, ktorí potvrdili faktickú reálnu deľbu, podľa ktorej aj oni a ich právni predchodcovia mali vydelené svoje nehnuteľnosti, rovnako aj žalobkyňa a jej právni predchodcovia. Pôvodným spoluvlastníkom bol B. K. (správne Q. K. - poznámka odvolacieho súdu), ktorého deťmi boli Q., Q., L., B., Z. O., rod. K.. Právnou nástupkyňou Q. K. bola žalovaná 1/. Právnou nástupkyňou Q. K. bola Q. V., rod. K., ktorá bola zároveň manželkou B. V., ktorý kúpil od B. K. ml., švagra, na základe zmluvy Čd 664/57 aj jeho reálne vydelené nehnuteľnosti, hoci formálne vedené v ideálnych spoluvlastníckych podieloch. Z kúpno-predajnej zmluvy Čd 664/57 z 02.03.1956 vyplýva, že predal B. K. B. V. s manželkou Q., rod. K., celý svoj majetok vrátane pozemnoknižnej parcely č. 5853/6. Z osvedčenia o dedičstve sp. zn. 16D/64/2013 po B. V., zomr. XX.XX.XXXX, vyplýva, že dedičkou bola žalobkyňa a to aj parcely EKN č. 5853/6 - TTP o výmere 1970 m², LV č. XXXX. Aj keď je tu uvedený ideálny spoluvlastnícky podiel, je zrejmé, že v skutočnosti išlo o reálne vydelené nehnuteľnosti v hmotnoprávnej rovine a len vo formálnej rovine naďalej boli vedené v ideálnych spoluvlastníckych podieloch. V nadväznosti na rozhodnutie č. 911/1932 Úradnej zbierky rozhodnutí bývalého Najvyššieho súdu Československej republiky (ďalej len „rozhodnutie NS ČSR č. 911/1932 Úr. sb.“) súd mal preukázané, že došlo k reálnej deľbe a zámenám v dávnej minulosti do r. 1950, čo je titul nadobudnutia vlastníckeho práva podľa § 132 Občianskeho zákonníka "iná skutočnosť". Zápisy ostali naďalej v ideálnych spoluvlastníckych podieloch vo formálnej rovine v pozemkovej knihe a následne v dedičských rozhodnutiach, pretože práve na tom je založená faktická reálna deľba v prírode, že došlo fakticky mimo pozemkovú knihu k zrušeniu a vyporiadaniu podielového spoluvlastníctva reálnou deľbou a zámenami, avšak nie mimo pozemnoknižných spoluvlastníkov. Čiže reálna deľba bola a zámeny boli realizované medzi pozemnoknižnými spoluvlastníkmi v hmotnoprávnej rovine, avšak mimo zápisy v pozemkovej knihe. Reálnu deľbu súd mal okrem už uvedených výpovedí právnych nástupcov ostatných pozemnoknižných spoluvlastníkov (ostatných žalovaných) z podelenej pozemnoknižnej parcely PKN č. 5853/6 preukázanú výpoveďami svedkov žijúcich v danej lokalite, ktorí mali vedomosť o tom, že v danej lokalite reálna deľba prebehla, pretože každý užíval reálne vydelenú nehnuteľnosť a nikto neužíval nehnuteľnosti spoločne podľa podielov (reálna deľba je založená na faktickom stave dlhodobého užívania reálne vydelených nehnuteľností). Taktiež aj dedičskými rozhodnutiami, z ktorých vyplýva, že právni nástupcovia ostatných spoluvlastníkov danej pozemnoknižnej parcely mali a dedili aj reálne vydelené nehnuteľnosti. Rovnako právny predchodca žalovanej 1/, ktorá so žalobou ako jediná nesúhlasila, mal reálne vydelenú nehnuteľnosť pod rodinným domom a ďalšie reálne vydelené nehnuteľnosti, ktoré odpredal Z. a O., tak ako to uviedla svedkyňa J. Z. na ohliadke. Aj svedkyňa U. K. na pojednávaní dňa 10.05.2018 uviedla, že pod rodinným domom a nehnuteľnosti predané Z., O., ako aj sporná nehnuteľnosť boli reálne vydelené nehnuteľnosti. Nespomínala, neuvádzala, že by išlo o predmet spoluvlastníctva u niektoej z týchto nehnuteľností. Tvrdila len, že sporná nehnuteľnosť bola reálne vydelená v rámci súrodeneckej deľby jej manželovi Q. a nie právnej predchodkyňi žalobkyne. Deľbu pozemnoknižnej parcely PKN č. 5853/6, výsledkom ktorej je reálne vydelená nehnuteľnosť CKN č. 290/1 a iné reálne vydelené nehnuteľnosti, mal súd preukázanú a zároveň aj súrodeneckú deľbu záväzným a právoplatným rozsudkom sp. zn. 10C/21/85. Účastníkmi tohto konania bola ako žalobkyňa Q. V., rod. K. a ako žalovaní O. J., L. K., Q. K., B. K., P. K., Q. K., M. B., M. K., W. Z., C. K., B. Z., Y. A., B. A.. Pre všetkých týchto účastníkov konania je uvedený rozsudok, ktorý je právoplatný, zároveň aj

záväzný. Je teda záväzný aj pre Q. K., právneho predchodcu žalovanej 1/. Týmto rozsudkom mal súd jednoznačne preukázané, že predmetom konania boli nehnuteľnosti reálne vydelené parcely EN pred THM, čo rešpektovali všetci uvedení účastníci konania vrátane Q. K., právneho predchodcu žalovanej 1/. Zároveň z tohto rozsudku vyplýva, že všetci majú reálne vydelené nehnuteľnosti v iných miestach (pretože žalobu o určenie vlastníckeho práva podala Q. V., rod. K.). Jediná nepodelená nehnuteľnosť spomínaná v odôvodnení rozsudku sú lúky pod EN č. 3096 a č. 3095. Priamo v odôvodnení tohto rozsudku sa konštatovalo, že súrodenci na vydelených podieloch postavili si rodinné domy a žalobkyňa užívala nehnuteľnosti uvedené v žalobe. Ostatní mali svoje podiely vydelené za života otca Q. K.. Ohliadkou súd zistil, že každý užíva v prírode oplotené oddelené časti pozemnoknižných parciel s výnimkou lúk EN č. 3096, č. 3095, ktoré neboli predmetom žaloby. Reálnu deľbu a užívanie PKN parcely č. 5853/6 (terajšej EKN č. 5853/6) z pozemnoknižnej vložky č. XXXX Q. V. mal preukázané aj identifikáciou parciel geodézie v Čadci (č.l. 84 spisu), z ktorej vyplýva, že PKN č. 5853/6 bola podelená na parcely EN pred THM a zároveň aj to, že užívateľom týchto parciel EN pred THM bola Q. V.. Pokiaľ sa v rozsudku sp. zn. 10C/21/85 spomínajú nepodelené lúky EN č. 3096 a č. 3095, z identifikácie (č.l. 85 spisu) vyplýva, že EN č. 3095 a č. 3096 nie sú lúky, ale les. Z identifikácie podľa pozemkovej knihy a EN pred THM vystavenej Strediskom geodézie Čadca (č.l. 61 spisu) bolo preukázané, že je tu uvedená aj pozemnoknižná parcela č. 5853/6 a ostatné pozemnoknižné parcely. U všetkých sú uvedené parcely EN pred THM, na ktoré boli podelené a uvedené je evidenčné číslo užívateľa, č. 147 - V. B. a žena Q., rod. K., V. G. C. X. Z č.l. 62 spisu vyplýva, že ide o evidenčný list č. 147 - V. B. a L., rod. I., ktorí namiesto pôvodných užívateľov V. B. a Q., rod. K., boli zapísaní na evidenčný list č. 147 na tam uvedené nehnuteľnosti, pričom na č.l. 62 spisu je V. B. a L., rod. I., zapísaná aj ako užívateľka parcely CKN č. 290/1 - orná pôda o výmere 1957 m², keďže evidenčný list č. 147 na č.l. 62 spisu je už v stave CKN na rozdiel od evidenčného listu 147 na č.l. 61 spisu, ktorý je na stav PKN a EN pred THM. V. B. a L. na evidenčnom liste č. 147 sú zároveň zapísaní aj na nehnuteľnosť CKN č. 290/2 - TTP o výmere 668 m². Rovnaké závery vyplývajú aj z evidenčného listu 147 č.l. 63 spisu na V. B. a L., teda skutočnosť, že boli vedení aj ako užívatelia parciel CKN č. 290/1 o výmere 1957 m² a CKN č. 290/2 o výmere 668 m². Reálnu deľbu zodpovedajúcu parcelám EN pred THM súd mal preukázanú aj mapami EN čl. 64 v nadväznosti na vyjadrenie katastra nehnuteľností na č.l. 71 spisu, z ktorého mal preukázané, že mapy EN pred THM boli vyhotovené podľa reálnej deľby, užívania v prírode (zamapovali reálnu deľbu v minulosti). Rovnaký záver vyplýva z vyjadrenia svedka - geodeta Ing. R. na č.l. 105 spisu, ktorý uviedol, že skôr ako mapa EN pred THM bola vypracovaná pozemková mapa (okolo r. 1950) s rovnakými číslami parciel ako sú čísla parciel EN pred THM a išlo o zamapovanie podľa reálneho užívania (držby a deľby v prírode). Mapa, ktorá zamapovala okolo r. 1950 túto reálnu deľbu, je na č.l. 106 spisu. Taktiež kataster doručil mapy EN pred THM č.l. 72 spisu a nasl. spisu, ktoré zamapovali reálnu deľbu podľa vyjadrenia katastra. Podľa vyjadrenia katastra predbežná identifikácia parcely CKN č. 290/1 na stav EN pred THM zodpovedá parcelám EN pred THM č. 3522, č. 3523/1, č. 3523/2. Tieto parcely boli reálne vydelené a sú zamapované pozemkovou mapou i mapami EN pred THM. Z identifikácie parciel na stav EN pred THM vyplýva, že parcely EN pred THM, s ktorými je sporná nehnuteľnosť identická, boli v užívaní žalobkyne a jej právnych predchodcov a keďže ide vo vyjadrení na stav CKN o parcelu CKN č. 290/1, z evidenčného listu 147 vyplýva, že v stave CKN užívateľom je V. B. a L.. Žalovaná 1/ nepreukázala, že na evidenčnom liste ako užívateľ reálne vydelených nehnuteľností v stave EN pred THM, resp. v stave CKN bol vedený jej právny predchodca Q. K., resp. samotná žalovaná 1/. Na ohliadke svedok - geodet označil prírodné hranice spornej nehnuteľnosti, ktoré zodpovedajú parcelám EN pred THM, ich častiam (s výnimkou späťvzatej časti). K zrušeniu a vyporiadaniu spoluvlastníctva reálnou deľbou a držbou došlo v dávnej minulosti do r. 1950. Od zrušenia a vyporiadania spoluvlastníctva reálnou deľbou a zámenami do zamapovania ubehla dlhšia doba nerušeného užívania reálne vydelených nehnuteľností, ktoré boli ohraničené prírodnými hranicami, medzami. V čase vzniku evidencie nehnuteľností boli takto reálne vydelené nerušene užívané nehnuteľnosti zamapované najskôr mapou pozemkovou, neskôr mapami EN pred THM podľa reálnej deľby a držby. Takto bolo zrušené a vyporiadané spoluvlastníctvo k celej pozemnoknižnej parcele PKN č. 5853/6 (do r. 1950 v čase zrušenia a vyporiadania spoluvlastníctva reálnou deľbou a zámenami platil stav PKN a nie stav EKN). Celá PKN parcela č. 5853/6 bola podelená medzi pozemnoknižných spoluvlastníkov. Došlo tak k zrušeniu a vyporiadaniu spoluvlastníctva k celku a nie len k časti. Právny zástupca žalovanej 1/ kládol žalovaným a svedkom zavádzajúce otázky, keď sa ich pýtal na deľbu parcely CKN č. 290/1. Parcela CKN č. 290/1 (predtým parcely EN pred THM) je výsledkom deľby pozemnoknižnej parcely č. 5853/6, teda po zrušení a vyporiadaní spoluvlastníctva táto nehnuteľnosť už nemôže byť v spoluvlastníctve, ale bola reálne v celosti vydelená do výlučného vlastníctva právneho predchodcu žalobkyne a žalovanej 1/ a následne v rámci súrodeneckej deľby podelená medzi súrodencami, tak ako to vyplýva z rozsudku.

Od momentu zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva reálnou deľbou a zámenami do r. 1950 ideálne spoluvlastníctvo neexistovalo, bolo zrušené a vyporiadané. Len vo formálnej rovine naďalej boli evidované ideálne spoluvlastnícke podiely. V hmotnoprávnej rovine už pred r. 1950 bol každý zo spoluvlastníkov výlučným vlastníkom reálne vydelených nehnuteľností. V každej pozemnoknižnej vložke je zapísaných viacej pozemnoknižných parciel s rovnakými ideálnymi spoluvlastníckymi podielmi a s rovnakými spoluvlastníkmi. Reálna deľba sa preto netýkala len pozemnoknižnej parcely PKN č. 5853/6, ale všetkých pozemnoknižných parciel zapísaných v rovnakých vložkách, v rovnakých podieloch na totožný okruh spoluvlastníkov. Podľa rozhodnutia NS ČSR č. 911/1932 Úr. sb. u niektorých nehnuteľností je síce vedené v pozemkovej knihe vlastníctvo viacerých spoluvlastníkov v určitých spoluvlastníckych podieloch, avšak v skutočnosti spoluvlastníci v niektorých prípadoch už dlhý čas užívajú nehnuteľnosť reálne rozdelenú na samostatné časti. Ide spravidla o prípad, keď došlo k zrušeniu spoluvlastníctva faktickým reálnym rozdelením nehnuteľností, ktoré nebolo pozemnoknižne vykonané. Právny stav platný na Slovensku do 31.12.1950 pripúšťal pritom aj takéto riešenie; netrval na tom, aby takéto zrušenie spoluvlastníctva bolo založené na písomnej zmluve a aby bolo podložené geometrickým plánom. Podľa uvedeného rozhodnutia NS ČSR č. 911/1932 Úr. sb. treba v dlhotrvajúcom stave držby a užívania nehnuteľností zapísaných do pozemkovej knihy na mená spoluvlastníkov v ideálnych podieloch, podľa ktorého určité spoluvlastníci určité časti z týchto nehnuteľností majú vo výlučnej držbe a užívaní, vidieť dohodu strán o deľbe, prípadne o zámene týchto nehnuteľností nielen čo do držby, ale aj čo do vlastníckeho práva; takéto dohoda môže byť uzavretá aj mlčky (konkludentným konaním). Naliehavý právny záujem podľa § 137 písm. c/ zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „C. s. p.“ bol v takom prípade daný na určenie vlastníckeho práva k vydeleným nehnuteľnostiam alebo na určenie, že došlo k zrušeniu a rozdeleniu podielového spoluvlastníctva. Naliehavý právny záujem nie je daný na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, ktoré fakticky zaniklo, bolo zrušené, ani na určenie ideálneho spoluvlastníckeho podielu k predmetu vlastníctva, ktorý zanikol zrušením a vyporiadanim. Súd bol viazaný výrokom rozhodnutia, nebol viazaný odôvodnením rozhodnutia (§ 228 ods. 1 C. s. p.). Preto aj keď rozhodnutie NS ČSR č. 911/1932 Úr. sb. bolo vydané na základe znaleckého posudku ako jedného z dôkazných prostriedkov, ide o odôvodnenie rozhodnutia NS ČSR č. 911/1932 Úr. sb., nejde o záväznú výrokovú časť. Môžu byť použité akékoľvek dôkazy, aby súd získal skutkový stav, ktorý môže subsumovať pod rozhodnutie NS ČSR č. 911/1932 Úr. sb. (§ 187 ods. 1, 2 C. s. p.). Ktoré dôkazy súd vykoná, rozhodne súd. Nebol pri tom viazaný rozhodnutím NS ČSR č. 911/1932 Úr. sb., resp. iným rozhodnutím. Následne okresný súd citoval ust. § 132 ods. 1, § 186 ods. 2, § 187 ods. 1, 2, § 206, § 207 ods. 1, 2, § 191 ods. 1, 2 C. s. p. Dospel k záveru, že na posúdenie v tomto konkrétnom prípade nie sú potrebné odborné znalosti, preto nenariadil dokazovanie znalcom. Taký návrh nevzniesli strany konania. Všetci známi žalovaní súhlasili s tým, že v dávnej minulosti bola deľba. Podľa § 186 ods. 2, § 215 ods. 1, 2 C. s. p. založil svoj záver na zhodnom tvrdení týchto strán konania. Týmto dôkazom spolu s ďalšími dôkazmi (výsluch svedka - geodeta, listinné dôkazy) mal dostatočne preukázať deľbu celej pozemnoknižnej parcely v prírode. Z vykonaných dôkazov súd vyvodil nasledovné skutkové a právne závery. V prvom rade ustálil, že nárok na ideálny spoluvlastnícky podiel má právny vzťah k pozemnoknižnej parcele. Nárok na ideálny spoluvlastnícky podiel jednotlivých spoluvlastníkov - žalovaných nemá vzťah k vydeleným parcelám CKN (EN pred THM) jednotlivo. Z toho logicky vyplýva, že veľkosť podielov jednotlivých spoluvlastníkov treba odvíjať čo do výmery z celkovej pôvodnej výmery pozemnoknižnej parcely v čase, kedy došlo k deľbe a nie od výmery parciel EN, resp. CKN, resp. EKN, ktorá už je po vyporiadaní vlastníckeho práva niektorých spoluvlastníkov do stavu CKN čo do výmery menšou parcelou ako bola pôvodná pozemnoknižná parcela (a naďalej sa bude jej výmera zmenšovať v príčinnej súvislosti s tým, ako si jednotliví spoluvlastníci budú vybavovať vlastnícke právo k reálne vydeleným nehnuteľnostiam do stavu CKN). Z tohto dôvodu aj záver, či došlo k zrušeniu a vyporiadaniu podielového spoluvlastníctva bolo potrebné posúdiť z hľadiska celej pozemnoknižnej parcely, ku ktorej sa podiely jednotlivých pozemnoknižných spoluvlastníkov vzťahovali. V nadväznosti na uvedené základnou podmienkou bolo preukázať, či ku dňu rozhodovania súdu podľa § 217 ods. 1 C. s. p. existuje spoluvlastnícky vzťah k parcele EKN (predtým PKN) alebo tento spoluvlastnícky vzťah bol v dávnej minulosti zrušený a vyporiadaný reálnou deľbou medzi pozemnoknižnými spoluvlastníkmi pôvodnej pozemnoknižnej parcely PKN a teda či v dôsledku zrušenia a vyporiadania spoluvlastníctva spoluvlastníctvo zaniklo a existujú len reálne vydelené nehnuteľnosti, ku ktorým je možné určiť vlastnícke právo. Bolo teda potrebné ustáliť, či spoluvlastníci zapísaní na liste vlastníctva na parcelu EKN, z ktorej je vytvorená sporná nehnuteľnosť, sú na liste vlastníctva zapísaní len formálne. Parcela EKN bola na list vlastníctva zapísaná na základe výsledkov ROEP-u. K tvrdenému zrušeniu a vyporiadaniu spoluvlastníctva však došlo v dávnej minulosti (do r. 1950), dávno pred vznikom parcely EKN a pred jej zápisom na LV. V tomto konaní bolo preukázané,

že k faktickej deľbe v prírode došlo do r. 1950. V tom čase neexistovala parcela EKN vytvorená ROEP-om, ale parcely PKN zapísané v pozemkovej knihe. Súd bol povinný aplikovať také hmotné právo a také evidencie pozemkov, ktoré platili ku dňu reálnej deľby v prírode. V čase reálnej deľby v prírode, približne do r. 1950, namiesto parcely EKN existovala pozemnoknižná parcela. Nielen z výpovede žalovaných mal preukázané, že pozemnoknižné parcely boli podelené medzi pozemnoknižných spoluvlastníkov, ale takýto záver mal súd preukázaný aj porovnaním pozemnoknižnej mapy s mapou EN pred THM. Z porovnania vyplýva, že mapa EN pred THM zamapovala reálnu deľbu pozemnoknižnej parcely v prírode podľa prírodných hraníc - medzí. Tým mal preukázaný záver, že pozemnoknižná parcela bola podelená na parcely zamapované mapami EN pred THM a tieto boli vydelené jednotlivým pozemnoknižným spoluvlastníkom (právnej predchodkyňi žalobkyne, ale aj žalovaným, resp. ich právnym predchodcom). V pozemnoknižných vložkách na pozemnoknižné parcely nebola zapísaná len sporná pozemnoknižná parcela PKN, ale aj iné pozemnoknižné parcely. Ku všetkým tam zapísaným pozemnoknižným parcelám pozemnoknižní spoluvlastníci (totožní so spoluvlastníkmi parcely EKN) mali rovnakú výšku podielov, ktorá zodpovedá aj výške podielov zapísaných na liste vlastníctva na jednotlivých spoluvlastníkov, resp. ich právných predchodcov. Z uvedeného mal súd preukázané, že v čase deľby, vzhľadom k rovnakému okruhu pozemnoknižných spoluvlastníkov, k veľkému počtu pozemnoknižných parciel a rovnakej výške podielov, nedochádzalo medzi pozemnoknižnými spoluvlastníkmi k deľbe a zámenám takým spôsobom, že by všetci pozemnoknižní spoluvlastníci mali vydelené svoje podiely len zo spornej pozemnoknižnej parcely PKN. Keďže podiely a okruh spoluvlastníkov boli v čase deľby rovnaké, delili a zamieňali medzi všetkými pozemnoknižnými parcelami zapísanými na tých istých spoluvlastníkov v rovnakých podieloch. Preto nemusel mať každý zo spoluvlastníkov (vrátane neznámych) vydelený svoj podiel len v spornej pozemnoknižnej parcele PKN (teraz EKN). Niektorí spoluvlastníci mali vydelené svoje podiely v iných pozemnoknižných parcelách. Rozhodujúce bolo to, že všetci mali vydelené, každý užíval výlučne svoje reálne vydelené nehnuteľnosti, rešpektoval vlastnícke právo ostatných a to dlhodobo. Niektorí zo spoluvlastníkov so svojimi vydelenými nehnuteľnosťami disponovali (predali, darovali a pod.). Skutočnosť, že niektorí spoluvlastníci ku dnešnému dňu nemajú vydelené nehnuteľnosti v spornej pozemnoknižnej parcele PKN, resp. nedisponujú reálne vydelenými nehnuteľnosťami, neznamena, že k deľbe nedošlo a že ich právnym predchodcom ich spoluvlastnícky podiel v reálnej rovine nebol vydelený. Zjednocujúce rozhodnutie NS ČSR č. 911/1932 Úr. sb. bolo vydané pre zjednotenie aplikácie práva platného do r. 1950 a bolo založené na dlhodobom faktickom stave, nie formálnom stave. V zmysle uvedeného rozhodnutia deľba a zámena predstavujú v zmysle Občianskeho zákonníka "iné skutočnosti ustanovené zákonom", na základe ktorých došlo k nadobudnutiu vlastníckeho práva. Deľba a zámena v dávnej minulosti do r. 1950 sú titulom, na základe ktorého právny predchodca žalobkyne získal k vydelenej nehnuteľnosti vlastnícke právo. Podľa ustálenej súdnej praxe nemožno nadobudnúť vlastnícke právo súbežne na základe dvoch rôznych nadobúdacích titulov (v tomto prípade deľby a vydržania). Keď teda súd dospel k záveru, že právni predchodcovia žalobkyne nadobudli vlastnícke právo deľbou, ďalej sa nezaoberal skúmaním právneho titulu vydržania vlastníckeho práva. Reálnou deľbou nadobudli vlastnícke právo právni predchodcovia žalobkyne. Z rozhodnutia sp. zn. 16D/64/2013 po B. V., zomr. 01.05.1967 (sp. zn. D 470/77) bolo preukázané, že L. V. zdedila podiel v parcele EKN 5853/6 - TTP o výmere 1970 m², zapísanej na LV č. XXXX, z ktorej je reálne vydelená sporná nehnuteľnosť. Aj keď prechod vlastníckeho práva dedením prebiehal vo formálnej rovine (v dedičských rozhodnutiach) v ideálnych spoluvlastníckych podieloch, v hmotnoprávnej rovine išlo o prechod vlastníckeho práva k reálne vydeleným nehnuteľnostiam vo výlučnom vlastníctve. Novovzniknuté parcely teda nevznikli vytvorením geometrickým plánom. Geometrický plán z dôvodu vykonateľnosti (zapísateľnosti) rozsudku graficky znázornil parcely v prírode reálne vydelené, ohraničené medzami, oplotením, ktoré vznikli už v dávnej minulosti do r. 1950 faktickým zrušením spoluvlastníctva v prírode reálnou deľbou, zámenami, ktoré boli dlhodobo rešpektované. Čo do určenia vlastníckeho práva rozsudok nemá konštitutívny charakter. Má deklaratórny charakter. Deklaruje vznik vlastníckeho práva v minulosti. Podľa § 70 ods. 1 zák. č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) údaje katastra uvedené v § 7 sú hodnoverné, ak sa nepreukáže opak. Takýmto údajom je aj zápis na liste vlastníctva, že parcela EKN je v spoluvlastníctve tam uvedených spoluvlastníkov. Žalobkyňa sa v nadväznosti na zákonnú domnienku dlhodobého, faktického, nerušeného užívania vydelenej nehnuteľnosti (rozhodnutie NS ČSR č. 911/1932 Úr. sb.) podarilo preukázať opak (§ 192 C. s. p.). Preukázala, že zápis spoluvlastníctva na liste vlastníctva je len formálny. Bol teda daný naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva podľa § 137 písm. c/ C. s. p., na zosúladení skutočného hmotnoprávneho stavu vlastníckeho práva s formálnym stavom vlastníctva vedeným na liste vlastníctva. Navyiac, aj mapy EN a evidencia EN mali záväzný charakter, ktorý nebol rešpektovaný pri zápise parcely EKN na list vlastníctva v rámci ROEP-u. Napriek tomu, že parcela

EKN (predtým PKN) bola v dávnej minulosti reálne podelená, v ROEP-e túto nehnuteľnosť zapísali do stavu pred deľbou, teda do stavu spoluvlastníckych podielov, čím, podľa názoru súdu, došlo takýmto spôsobom k odňatiu vlastníckeho práva vlastníkom, ktorí nehnuteľnosti mali reálne vydelené, pričom deľba bola evidovaná a zamapovaná. Skutočnosť, že vlastníci na evidenčných listoch boli vedení len ako užívatelia a nie vlastníci, zodpovedá platnej právnej legislatíve v čase socializmu, kedy nemohli byť zapísaní skutoční vlastníci na listy vlastníctva k parcelám EN pred THM vzhľadom k obmedzeniu výmery, ktorú v tom čase vlastník mohol vlastníť, ktorá v tom čase mohla byť predmetom vlastníctva. Preto podľa zákona o evidencii nehnuteľností tieto nehnuteľnosti boli vedené v užívacom stave napriek tomu, že v hmotnoprávnej rovine išlo o vlastníkov reálne vydelených nehnuteľností. Z uvedených dôvodov súd návrhu v celom rozsahu vyhovel a určil, že sporná nehnuteľnosť parcela CKN č. 290/1 - orná pôda o výmere 1369 m², identická s časťou parcely EKN č. 5836/6 - TTP o výmere 1970 m², zapísanej na LV č. XXXX k.ú. V. G. C., patrí do výlučného vlastníctva žalobkyne. Na strane žalobkyne bol daný naliehavý právny záujem na zosúladení hmotnoprávneho stavu vlastníctva k reálne vydeleným nehnuteľnostiam s formálnym stavom spoluvlastníctva na liste vlastníctva č. XXXX k.ú. V. G. C. podľa § 137 písm. c/ C. s. p. Podľa okresného súdu vzhľadom k tomu, že žaloba bola podaná nedôvodne čo do výmery 588 m² (do geometrického plánu a do žaloby bola zahrnutá aj tá časť nehnuteľnosti, ktorá už bola v stave CKN zapísaná na list vlastníctva právnej predchodkyňi žalobkyne a ďalšiemu rozhodovaniu bránila prekážka res iudicata), potom porovnaním výmery došiel k záveru, že pôvodne žalovaná výmera tej istej nehnuteľnosti bola 1957 m², t.j. 100 %. Po čiastočnom späťvzťatí čo do výmery 588 m² predmetom sporu ostala výmera 1369 m², čo je 70 % úspech a 30 % neúspech. Čistý úspech žalobkyne je v rozsahu 40 %. Z toho dôvodu súd zaviazal žalovanú 1/ nahradiť žalobkyňi trovy konania v rozsahu 40 %, teda v rozsahu čistého úspechu v nadväznosti na § 255 ods. 1, 2 C. s. p. Výška náhrady trov konania bude vyčíslená po právoplatnosti rozsudku vyššieho súdneho úradníka prvostupňového súdu. Pokiaľ ide o ostatných žalovaných, žalobkyňa nežiadala, neuplatnila návrhom právo na náhradu trov konania voči ostatným žalovaným vzhľadom k tomu, že jej nebránili v tom, aby si vysporiadala svoje vlastnícke právo k spornej nehnuteľnosti. Keďže ide o návrhové konanie, súd žalobkyňi nepriznal právo na náhradu trov konania proti ostatným žalovaným, ktorí so žalobou súhlasili, a to napriek tomu, že žalobkyňa bola úspešnou stranou konania aj vo vzťahu k nim a v nadväznosti na § 255 ods. 1, 2 C. s. p. by jej za iných okolností patrilo právo na náhradu trov konania. Súd zaviazal žalobkyňu nahradiť Slovenskej republike na účet Okresného súdu Čadca trovy preddavkované štátom titulom náhrady nákladov za použitie osobného motorového vozidla súdu na ohliadku dňa 20.11.2015 v sume 8,92 eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku na základe § 259 C. s. p.

2. Proti rozsudku okresného súdu podala odvolanie žalovaná 1/ prostredníctvom splnomocneného zástupcu a to do výrokov I. a II. V odvolaní namietala, že odvolací súd zrušil predchádzajúce rozhodnutie súdu prvej inštancie z procesných dôvodov, lebo súd na základe podania žalobkyne konal s osobami už mŕtvymi teda bez právnej subjektivity. Mala za to, že postup žalobkyne, keď dodatočne odstránila túto vadu, a súd znovu rozhodol, totožne s predchádzajúcim rozsudkom, nie je správny a túto vadu, ktorá vznikla v predchádzajúcom konaní, nemožno odstrániť. Žaloba mala byť z tohto dôvodu zamietnutá v celom rozsahu. Ďalej súd v novom konaní, ktorého výsledkom je odvolaním napadnutý rozsudok doslovne prebral svoju argumentáciu z prvotného rozhodnutia. Súd nesprávne rozhodol, keď určil, že sporná nehnuteľnosť patrí do výlučného vlastníctva žalobkyne. Žalobkyňa nemôže byť výlučnou vlastníčkou spornej nehnuteľnosti v celosti, pretože jej chýba nadobúdací titul. Žalobkyňa uviedla, že spornú nehnuteľnosť v celosti zdedila po neb. B. V., avšak z osvedčenia o dedičstve po menovanom sp. zn. 16D 64/2013 nepochybne vyplýva, že táto nemohla zdediť spornú nehnuteľnosť v celosti, ale zdedila len spoluvlastnícky podiel pod B10 v podiele 1/12 a pod B11 v podiele 1/12. Súd prvej inštancie uviedol v odôvodnení svojho rozhodnutia (bod 6) právnu konštrukciu, ktorá nemá oporu v platných právnych predpisoch. Úvahy súdu o reálnej deľbe sa vzťahujú len k právnenému predchodcovi žalobkyne. Žalobkyňa (aj podľa jej tvrdenia) nenadobudla vlastnícke (spoluvlastnícke) právo titulom reálnej deľby, ale titulom dedenia. Ak teda žalobkyňa opiera svoje vlastnícke právo o dedičské rozhodnutie a z dedičského rozhodnutia vyplýva, že dedila len spoluvlastnícky podiel je vylúčené, aby na základe tohto dedičského rozhodnutia nadobudla táto vlastnícke právo k spornej parcele v celosti. Už len na základe tohto zistenia mal súd žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Žalovaná 1/ tvrdila, že vlastnícke právo k spornej nehnuteľnosti svedčí v podiele 1/12-iny jej nakoľko ho nadobudla dedením po nebohom otcovi Q. K.. Uvedené vyplýva z osvedčenia o dedičstve č. k. 5D/458/2010-17, pričom z tvrdení žalobkyne, ani z dôkazov, ktoré v tomto konaní navrhla a predložila nevyplýva, že by táto v minulosti nadobudla vlastnícke právo k podielu, ktorý patril Q. K.. Z uvedeného je zrejmé, že žalobkyňi nesvedčí vlastnícke právo k spornej nehnuteľnosti v celosti. Pokiaľ súd v rozsudku uvádza tvrdenie žalobkyne, že tento

pozemok získala dedením po B. V., ktorý bol otcom jej nebohého manžela B. V., mal si súd predložiť dedičské spisy tak po manželovi žalobkyne, B. V. ako aj po jeho otcovi, B. V.. Z týchto dedičských spisov by sa zistilo, či okrem žalovanej sú dedičmi aj ďalšie osoby a okruh dedičov po týchto poručiteľoch určuje aj ich účastníctvo v tomto konaní. Títo dedičia teda mali vystupovať buď na strane žalobkyne alebo pokiaľ by nechceli byť žalobcami, tak na strane žalovaných. V tomto smere bolo teda toto konanie okresného súdu zaťažené takou vadou konania, že za žiadnych okolností okresný súd žalobe nemal vyhovieť a žalobu mal zamietnuť. Poukázala na rozhodnutie NS SR sp. zn. 5Cdo/106/2008 z 10.02.2009. Ďalej žalovaná 1/ uviedla, že žalobkyňa teda dedila v r. 2013 a dedila len ideálny podiel po svojom právnom predchodcovi. Nededila teda reálne vydelenú časť a sama ako spoluvlastníčka v r. 2013 ani nemohla byť účastníčkou reálnej delby podľa Uhorského obyčajového práva pred r. 1950. Pokiaľ teda nadobúdal podľa jej tvrdenia reálne vydelenú časť jej svokor, B. V., tak potom je zrejmé, že nie je možné domáhať sa určenia vlastníckeho práva v celosti žalobkyňou, ale zostávajúce podiely ostatných žalovaných, resp. ich právnych predchodcov v r. 1957 k reálne vydelenému pozemku B. V.. V tomto smere je teda nesprávne uplatnený nárok v tejto žalobe a žalobkyňa mala žiadať, aby súd určil, že tieto zostávajúce podiely v reálne vydelenom pozemku patria do dedičstva po neb. B. V.. Podľa nej nebolo možné takýmto postupom obísť dedičské konanie po jej právnych predchodcoch, či už po neb. B. V. alebo jej manželovi, samozrejme títo potenciálni dedičia po týchto poručiteľoch musia byť aj účastníkmi takéhoto súdneho konania. Ďalej žalovaná 1/ mala za to, že k reálnej delbe vo vzťahu k spornej nehnuteľnosti v minulosti nedošlo a žalobkyňa reálnu delbu v konaní ničím nepreukázala. Na ohliadke dňa 20.11.2015 vypovedala aj žalovaná 12/ M. Z., ktorá na otázku týkajúcu sa delby uviedla, že nevie, že by sa niekto o predmetnú parcelu delil. Rovnako nevedel o reálnej delbe taktiež nič uviesť aj žalovaný 13/ B. J.. Ani svedkovia I. E. a Y. Z.. Rovnako svedkyňa U. K., manželka Q. K. poprela, že by malo dôjsť k nejakej reálnej delbe v dávnej minulosti. Podľa žalovanej 1/ v odôvodnení napadnutého rozsudku, tak zo strany žalobkyne ako aj odôvodnenia súdu je neustále uvádzané, že došlo k zrušeniu spoluvlastníctva k tomuto pozemku reálnou delbou pred r. 1950 podľa uhorského obyčajového práva, pričom súd aj cituje známe rozhodnutie NS ČSR č. 911/1932 Úr. sb. Dôležitým je podľa nej to, že súd sa touto problematikou ďalej nezaoberal a ani žalobkyňa v tomto smere nič konkrétne neuviedla a ani nenavrhol dôkazy. Podľa nej sa žalobkyňa ocitla v dôkaznej núdzi a neuniesla v tomto smere dôkazné bremeno. Žalobkyňa nemohla nadobudnúť vlastnícke právo k spornej nehnuteľnosti ani vydržaním pretože podmienkou je okrem držby taktiež aspoň domnelý titul nadobudnutia, ktorý v tomto prípade u nej absentuje. Žalobkyňa je vo vzťahu k spornej nehnuteľnosti len detentorom a rozhodne nie oprávneným užívateľom. Z tohto dôvodu je vylúčené, že by jej svedčalo vlastnícke právo k spornej nehnuteľnosti v celosti. Následne poukázala na rozhodnutie Krajského súdu Nitra sp. zn. 7Co/22/2012 zo dňa 21.03.2013, rozsudok NS ČR z 28.04.1997 sp. zn. 2 Cdon 1178/96, z 10.02.1999 sp. zn. 2 Cdon 568/1996 a uznesenie NS ČR z 20.03.2003 sp. zn. 22Cdo/432/2003. Žalovaná 1/ navrhla rozsudok okresného súdu zmeniť tak, že žaloba sa zamietá a žalobkyňa 1/ je povinná nahradiť jej trovy konania I. a II. stupňa.

3. Žalobkyňa sa k odvolaniu žalovanej 1/ písomne nevyjadrila. Rovnako sa písomne nevyjadrili ani ostatní žalovaní.

4. V priebehu odvolacieho konania a to z lustrácie v Registri obyvateľov odvolací súd zistil, že žalovaný 3/ V. K. zomrel dňa XX.XX.XXXX. Odvolací súd z uznesenia Okresného súdu Čadca č. k. 8D/77/2021-31 zo dňa 03.09.2021 týkajúcom sa prejednávania dedičstva po poručiteľovi - žalovanom 3/ V. K. zistil, že ako dedičmi zo zákona v I. dedičskej skupine podľa § 473 Občianskeho zákonníka sú: O. Z., rod. K., V. K., N. K. a maloletá J. K.. Okresný súd konanie o dedičstve zastavil podľa § 187 ods. 1 zák. č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku keď poručiteľ nezanechal žiadny majetok. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 23.09.2021.

5. Podľa § 378 ods. 1 C. s. p. na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak. Podľa § 161 C. s. p. ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“) (ods. 1). Ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví (ods. 2). Ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý možno odstrániť, súd urobí vhodné opatrenia na jeho odstránenie. Pritom spravidla môže pokračovať v konaní, ale nesmie vydať rozhodnutím, ktorým sa konanie končí. Ak sa nepodarí nedostatok procesnej podmienky odstrániť, súd konanie zastaví (ods. 3). Podľa § 61 C. s. p. procesnú subjektivitu má ten, kto má spôsobilosť na práva povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva. Podľa § 62 C. s. p. ak strana nemá procesnú subjektivitu, súd konanie zastaví. Podľa § 63 C. s. p. ak strana zomrie počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončí, súd posúdi podľa povahy sporu, či má konanie zastaviť, alebo či v ňom môže pokračovať (ods. 1). V konaní

súd pokračuje najmä vtedy, ak ide o majetkový spor. Súd rozhodne, že v konaní pokračuje s dedičmi strany, prípadne s tými, na ktorých podľa výsledku dedičského konania prešlo právo alebo povinnosť, o ktorú v konaní ide, a to len čo sa skončí konanie o dedičstve (ods. 2). Ak to povaha sporu pripúšťa, môže sa v konaní pokračovať aj pred skončením konania o dedičstve (ods. 3). Ustanovenie § 63 C. s. p. upravuje situácie, ak dôjde v období od podania žaloby až do právoplatného skončenia sporu, teda počas prebiehajúceho konania k smrti fyzickej osoby, ktorá je stranou sporu. Súd v takomto prípade má len dve alternatívy ďalšieho postupu, a to buď konanie zastaví, alebo v ňom bude pokračovať. Rozhodnutie závisí od povahy sporu. Povahou veci sa rozumie povaha hmotných práva povinností, o ktoré v konaní ide, čo vyplýva práve z toho, že právne nástupníctvo sa odvodzuje od nástupníctva hmotnoprávneho (uznesenie NS ČR sp. zn. 22Cdo/368/2012 z 28.02.2012).

6. Nakoľko žalovaný 3/ V. K. zomrel v priebehu odvolacieho konania, pričom v danom prípade ide o majetkový spor, odvolací súd v zmysle § 63 ods. 2 C. s. p. s použitím § 378 ods. 1 C. s. p. rozhodol, že v konaní bude pokračovať s vyššie uvedenými dedičmi menovaného ako žalovanými 3a/, 3b/, 3c/, 3d/. Odvolací súd len dodáva, že nehnuteľnosť, ktorá je predmetom dedenia, nebola evidovaná na žalovaného 3/, tento bol žalovaný z dôvodu núteného spoločenstva ako dedič po L. K., zomr. XX.XX.XXXX.

7. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou sporu (§ 362, § 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 C. s. p.) po skonštatovaní, že odvolanie obsahuje zákonom stanovené náležitosti (§ 363 C. s. p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C. s. p.) preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380, § 379 C. s. p.) a rozsudok okresného súdu zmenil (§ 388 C. s. p.) z nasledovných dôvodov:

8. V zmysle § 380 ods. 2 C. s. p. odvolací súd je pri preskúmaní napadnutého rozhodnutia viazaný dôvodmi, ktoré odvolateľ vymedzil v podanom odvolaní. Výnimku predstavujú len nedostatky týkajúce sa procesných podmienok (§ 161 C. s. p.), na ktoré odvolací súd prihliada ex offio, teda aj bez toho, aby boli v odvolaní uplatnené. To znamená, že ak odvolací súd nezistí v rámci odvolacieho konania vady ohľadne procesných podmienok, napadnuté rozhodnutie môže preskúmať len z hľadiska dôvodov vymedzených odvolateľom.

9. Po oboznámení sa s obsahom spisu odvolací súd konštatuje, že nezistil žiadnu vadu v rámci postupu prvoinštančného súdu, ktorá by sa týkala procesných podmienok. Mohol preto vyhodnotiť správnosť napadnutého rozsudku iba z hľadiska odvolacích dôvodov uvedených žalovanou 1/ v podanom odvolaní.

10. Žalovaná 1/ v odvolaní v prvom rade namietala nesprávny postup žalobkyne, keď po predchádzajúcom zrušujúcom uznesení odvolacieho súdu dodatočne odstránila vadu a súd znovu rozhodol, totožne s predchádzajúcim rozsudkom pričom vadu, ktorá vznikla v predchádzajúcom konaní, nemožno odstrániť. Podľa nej žaloba mala byť z tohto dôvodu zamietnutá v celom rozsahu.

11. Podľa odvolacieho súdu z obsahu spisu okresného súdu vyplýva, že krajský súd uznesením č. k. 8Co/260/2018-327 zo dňa 29.03.2019 rozsudok okresného súdu č. k. 4C/237/2015-277 zo dňa 10.05.2018 vo vzťahu k žalovanej 7a (L. O.) zrušil a vo vzťahu k žalovanej 7/ Z. O. konanie zastavil (smrťou v čase podania žaloby stratila spôsobilosť byť účastníkom konania - 380 ods. 2, § 61, § 62 C. s. p.) a vo vzťahu k žalovaným 10a/ a 10b/ rozsudok okresného súdu zrušil (pokiaľ ide o právnych nástupcov po pôvodne žalovanom 10/, s ktorými okresný súd konal a vo vzťahu k nim rozhodol, odvolací súd poukázal na podanie žalobkyne zo dňa 16.11.2015 označené ako „rozšírenie návrhu“ v ktorom sú len „zvýraznením“ označení právni nástupcovia po ňom a to žalovaní 10a/ a 10b/, s ktorými okresný súd pokračoval v konaní. V čase podania žalobkyne z 16.11.2015 platil Občiansky súdny poriadok, a to ust. § 92 ods. 1, podľa ktorého na návrh účastníka môže súd pripustiť, aby do konania vstúpil ďalší účastník. Súhlas tohto, kto má takto do konania vstúpiť, je potrebný, ak má vystupovať na strane navrhovateľa. S poukazom na uvedené okresný súd mal žiadať žalobkyňu, resp. jej splnomocneného zástupcu o objasnenie, čo uvedeným podaním sleduje, resp. čoho sa domáha. Nemohol teda bez ďalšieho konať s právnymi nástupcami pôvodného žalovaného 10/, ktorý zomrel pred podaním žaloby a označenými ako 10a/ a 10b/. Za súčasného stavu preto rozhodnutie okresného súdu vo vzťahu k žalovaným 10a/ a 10b/ zrušil a vo vzťahu k pôvodne žalovanému 10/ O. J. konanie zastavil (smrťou v čase podania žaloby stratil spôsobilosť byť účastníkom konania - § 380 ods. 2, § 61, § 62 C. s. p.). Vo vzťahu k pôvodne žalovanej 7/ Z. O. a pôvodne žalovanému 10/ O. J. rozhodol, že nemá žiadna zo strán nárok na náhradu trov konania. Rozsudok okresného súdu vo vzťahu k žalovaným 1/, 2/, 3/, 4/, 5/, 6/, 8/, 9/, 11/, 12/, 13/ zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Pre uvedené vady krajský súd uznesenie Okresného

súdu Čadca č. k. 4C/237/2015-148 zo dňa 16. novembra 2016, ktorým súd rozhodol o tom, že pokračuje v konaní s právnou nástupkyňou po žalovanej v rade 7/ Z. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom A., V. P. Xa L. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XXXX/XX, U. - J., Česká republika, zrušil.

Okresný súd následne podanie doručené súdu dňa 18.11.2015 v spojení s podaním doručeným dňa 26.09.2019 posúdil ako návrh na pripustenie ďalších subjektov do konania v zmysle ust. § 79 Občianskeho súdneho poriadku, a to žalovaných 10a/ a 10b/. V zmenenej žalobe doručenej súdu dňa 03.12.2019 žalobkyňa žiadala vstup žalovanej 7a/ a okrem toho aj vstup ďalších žalovaných, a to 14/, 15/, 16/, 17/, 18/, 19/, 20/ ako i žalovanej 21/. Preto okresný súd uznesením č. k. 4C/237/2015-395 zo dňa 10.12.2019 rozhodol, že pripúšťa, aby do konania pristúpili ako žalovaní v rade: 10a/ B. Z., rod. J., nar. XX.XX.XXXX, A. XXX, XXX XX E., 10b/ M. E. J., nar. XX.XX.XXXX, P. de M. XX, XXX XX R., Francúzsko, 7a/ L. O., rod. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XXXX/XX, XXX XX U., Česká republika, 14/ L. B., rod. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXXX, XXX XX I. G. M., Česká republika, 15/ B. B., rod. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/X, XX XX Y., 16/ B. B., rod. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. W. XXXX/XX, XXX XX M., 17/ Z. C., rod. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom O., L. XXXX/X, XXX XX K. K., 18/ Q. I., rod. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. 8, XXX XX J., 19/ B. I., rod. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. L. XX, XXX XX Z., Česká republika, 20/ M. C., rod. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. I. XXXX/XX, XXX XX U. - M. I., Česká republika, 21/ RNDr. T. M., rod. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XXXX, XXX XX Y..

Odvolačný súd námietku žalovanej 1/ v odvolaní nepovažoval za dôvodnú. Okresný súd vytýkané procesné nedostatky odstránil pripustením do konania žalovaných 10a/ a 10b/ a o ostatných žalovaných rozhodol na základe návrhu žalobkyne.

12. Ďalej žalovaná 1/ vytýkala súdu, že v novom konaní, ktorého výsledkom je odvolaním napadnutý rozsudok doslovne prebral argumentáciu z prvotného rozhodnutia.

13. Podľa odvolacieho súdu vzhľadom, že jeho predchádzajúce rozhodnutie č. k. 8Co/260/2018-327 zo dňa 29.03.2019, ktorým bol rozsudok okresného súdu zrušený a vec mu vrátená na ďalšie konanie, pre procesné vady, nič nebránilo okresnému súdu rozhodnúť zhodne a z rovnakých dôvodov. Odvolací súd totiž nevyslovil v zmysle § 391 ods. 2, 3 C. s. p. záväzný právny názor ohľadom veci samej.

14. V ďalšej časti odvolania považovala žalovaná 1/ rozhodnutie okresného súdu, keď určil, že sporná nehnuteľnosť patrí do výlučného vlastníctva žalobkyne, za nesprávne. Táto nemôže byť vlastníčkou spornej nehnuteľnosti v celosti, pretože jej chýba nadobúdací titul. Mala za to, že k reálnej deľbe vo vzťahu k spornej nehnuteľnosti v minulosti nedošlo a žalobkyňa reálnu deľbu v konaní ničím nepreukázala.

15. V preskúmvanej veci sa žalobkyňa voči žalovaným domáhala určenia, že nehnuteľnosť, a to parcela CKN č. 290/1 - orná pôda o výmere 1957 m², ktorá parcela je vytvorená geometrickým plánom č. 22/2011 zo dňa 21.12.2011 vyhotoviteľa Ing. T. R., Y. č. XXX z časti parcele EKN č. 5853/6 - trvalý trávny porast o výmere 1970 m² zapísanej na LV č. XXXX v k.ú. V. G. C., patrí do jej výlučného vlastníctva. V priebehu konania zmenila žalobu v tom, že sa domáhala určenia, že nehnuteľnosť, a to parcela CKN č. 290/1 - orná pôda o výmere 1369 m², ktorá parcela je vytvorená geometrickým plánom č. 46873376-22/2017 zo dňa 12.10.2017 zhotoviteľa Ing. B. O., E. - A. č. XX z časti parcele EKN č. 5853/6 - trvalý trávny porast o výmere 1970 m² zapísanej na LV č. XXXX v k.ú. V. G. C., patrí do jej výlučného vlastníctva. Preukázaný skutkový stav je v sporovom konaní výsledkom dôkaznej aktivity strán konania, ktoré sú povinné na preukázanie svojich tvrdení predložiť alebo navrhnúť dôkazy. Iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží v sporovom konaní na stranách konania. Vyhovenie žalobe je dôsledkom celkového hodnotenia dokazovania, na základe záveru o preukázaní tvrdených skutočností, ktorý je v sporovom konaní podkladom pre záver, či a do akej miery strana konania splnila svoju povinnosť preukázať relevantné skutkové tvrdenia.

Okresný súd žalobe žalobkyne po zmene žaloby v plnom rozsahu vyhovel. Mal preukázanú reálnu deľbu medzi pozemnoknižnými spoluvlastníkmi nielen z výsluchu niektorých žalovaných, svedkov ale aj z rozhodnutia Okresného súdu Čadca sp. zn. 10C/21/85, ktorej účastníkom konania bol aj právny predchodca žalovanej 1/ Q. K.. Ideálne spoluvlastníctvo k EKN parcele č. 5853/6 TTP o výmere 1970 m² bolo fakticky zrušené a vyporiadané deľbou do r. 1950 (v zmysle rozhodnutia NS ČSR č. 911/1932 Úr. sb.). Reálne vydelení podiel B. V. kúpil v r. 1957 od jedného z pozemnoknižných spoluvlastníkov. Následne bola parcela predmetom dedenia po ňom, ktorú na základe osvedčenia o dedičstve sp. zn. 16D/64/2013 nadobudla žalobkyňa. Oboznámením sa s obsahom spisu odvolací súd konštatuje, že súd v potrebnom rozsahu vykonal dokazovanie nutné na posúdenie uplatneného nároku, výsledky

dokazovania jednotlivito i vo vzájomných súvislostiach správne vyhodnotil, pričom dospel k správnym skutkovým zisteniam a zdieľa aj jeho správny právny záver, ktorým žalobe žalobkyne vyhovel. V súlade s § 387 ods. 2 C. s. p. sa v celom rozsahu stotožňuje i s jeho odôvodnením, ktoré je jasné, zrozumiteľné, presvedčivé a logickým spôsobom sa vyporiadava so všetkými relevantnými, skutkovými i právnymi otázkami a aspektmi, a teda spĺňa zákonné kritériá uvedené v 220 ods. 2 C. s. p. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od týchto záverov súdu prvej inštancie odchyliť.

Žalovaná 1/ v odvolaní v súvislosti s námietkou nesprávneho rozhodnutia vznesla rovnaké výhrady ako v konaní pred okresným súdom poukazujúc za nepravdivé tvrdenia žalobkyne o reálnej deľby. Podľa odvolacieho súdu okresný súd mal v konaní reálnu deľbu hodnoverne preukázanú. Preto aj reálne vydelené podiel bol predmetom kúpy B. V. v r. 1957 a ktorý dedením v r. 2013 nadobudla žalobkyňa. Nesprávnym bolo preto poukazovanie žalovanej 1/ na nemožnosť žalobkyne nadobudnúť spornú nehnuteľnosť v celosti dedením a nebolo rozhodujúce, či sú dedičmi aj ďalšie osoby, ktoré neboli účastníkmi v tomto konaní.

16. S ohľadom na vyššie uvedené, námietky uvádzané žalovanou 1/ v odvolaní v rámci uplatnených odvolacích dôvodov, nie sú podľa odvolacieho súdu spôsobilé sponchybníť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia a neumožňujú ani záver o vadách konania, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým vyhovel žalobe žalobkyne. Rozhodnutie okresného súdu bolo preto vecne správne a dôvodom jeho zmeny bolo len to, že v písomne vyhotovenom výroku rozsudku, ktorý bol v rovnakom znení aj vyhlásený, bola nesprávne označená parcela EKN č. 5836/6 nakoľko správne mala byť uvedená parcela EKN č. 5853/6. Zo znaleckého posudku č. 231 spisu totiž vyplýva, že parcela CKN č. 290/1 je identická s časťou parcely EKN č. 5853/6 zapísanej na LV č. XXXX k.ú. V. G. C.. Okrem toho súčasťou rozsudku okresného súdu mal byť aj geometrický plán.

17. Vzhľadom na vecne správne rozhodnutie, o nároku na náhradu trov účastníkov konania rozhodol odvolací súd zhodne ako okresný súd a teda o úspechu žalobkyne vo vzťahu k žalovaným a priznaní jej nároku na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 40 % voči žalovanej 1/ a nepriznaní nároku na náhradu trov konania voči ostatným žalovaným. Rovnako tak zhodne rozhodol aj o priznaní štátu nároku na náhradu trov voči žalobkyne.

18. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 C. s. p. Úspešnou stranou odvolacieho konania bola žalobkyňa, a to v celom rozsahu, a preto jej súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, a to voči žalovanej 1/. O výške náhrady trov konania následne rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 C. s. p.). Voči ostatným žalovaným žalobkyne nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

19. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).